

<http://www.luju.ro/completul-negru-ne-a-facut-de-rusine-in-europa-se-dovedeste-tot-mai-mult-ca-inculpatii-din-ferma-baneasa-nu-au-avut-parte-de-un-proces-corect-tribunalul-de-prima-instanta-din-leuven-a-refuzat-extradarea-fostei-consiliere-guvernamentale-nela-ignatenko-pe-m>

COMPLETUL NEGRU NE-A FACUT DE RUSINE IN EUROPA – Se dovedeste tot mai mult ca inculpatii din „Ferma Baneasa” nu au avut parte de un proces corect. Tribunalul de Prima Instanta din Leuven a refuzat extradarea Nelei Ignatenko pe motiv ca a fost condamndata de judecatorii ICCJ Florentina Dragomir, Ionut Matei si Ioana Ilie cu incalcarea dreptului la un proces echitabil. Instanta din Belgia a tinut cont si de conditiile inumane din inchisorile romanesti (Hotararea)

Scris de Valentin BUSUIOC | Data: 31.03.2022 14:25

Nu este nicidecum o noutate refuzul extradarii din Grecia in Romania a omului de afaceri Beny Steinmetz, pe motiv ca a fost condamnat de catre „Completul negru” de la ICCJ in dosarul „Ferma Baneasa” cu incalcarea dreptului la un proces echitabil ([click aici pentru a citi](#)). Cu cinci luni inainte de Steinmetz, statul roman primise un refuz identic pentru o inculpata tot din „Ferma Baneasa” – dar din partea unei instante din Belgia. Ne referim la aceeași cauza in care **judecatorii Florentina Dragomir, Ionut Matei si Ioana Alina Ilie** l-au aruncat in inchisoare pe avocatul Robert Rosu doar pentru ca isi exercitase profesia. Din fericire, Rosu a obtinut achitarea definitiva la ICCJ, in recursul in casatie.

La 26 octombrie 2021, **judecatoarea Annemie Vanroy de la Tribunalul de Prima Instanta din Leuven** a respins cererea autoritatilor romane privind extradarea **juristei Nela Ignatenko (foto), condamната in dosarul Ferma Baneasa la 5 ani inchisoare cu executare. Magistrata belgiana a constatat nu doar ca exista indicii serioase ca Ignatenko a fost condamната de catre Inalta Curte de Casatie si Justitie din Romania cu incalcarea dreptului la un proces echitabil (ocrotit de articolul 6 din Conventia Europeana a Drepturilor Omului), dar si ca in inchisorile din Romania conditiile de trai sunt inumane, frizand chiar tortura (interzisa de art. 3 din Conventia EDO).**

La fel ca in cazul Beny Steinmetz, subliniem ca decizia din dosarul Ignatenko confirma ca niciunul dintre inculpatii din dosarul „Ferma Baneasa” nu a avut parte de un proces corect.

Redam principalele pasaje din hotararea judecatoarei Annemie Vanroy din Belgia:

„1 Procedura

Camera de corectie a Tribunalului de Prima Instanta din Leuven a luat cunostinta de: actiunea formulata de procurorul la aceasta instanta la data de 30 martie 2021, prin care se urmareste declararea ca executoriu a mandatului european de arestare din 18 decembrie 2020 emis de Curtea de Apel Brasov (Romania). (...)

2 Starea de fapt

1. Preambul

Mandatul european de arestare din 18 decembrie 2020 are la baza hotararea Curtii de Apel Brasov din 27 iunie 2019, ramasa definitiva prin decizia penala nr. 382/A din 17 decembrie 2020 a Inaltei Curti de Casatie si Justitie, unde persoana in cauza (n.r. Nela Ignatenko, fosta Pavaloiu) a fost condamnata la pedeapsa inchisorii de 5 ani pentru infractiuni de coruptie si spalare de bani.

Persoana in cauza s-a prezentat in fata judecatorului de instructie la data de 23 martie 2021, in cadrul procedurii de predare, unde a fost eliberata conditionat in vederea predarii.

Din actele dosarului rezulta ca persoana in cauza a formulat contestatie in anulare la data de 18 decembrie 2020, in privinta careia prima sedinta de judecata a fost stabilita pentru data de 9 septembrie 2021. In plus, au fost declarate si alte cai de atac de catre persoana in cauza.

La solicitarea Parchetului, la data de 2 aprilie 2021, Curtea de Apel Brasov a furnizat informatii suplimentare cu privire la conditiile de detentie din Romania in cazul predarii. In zilele de 3 iunie 2021 si 2 septembrie 2021, au fost furnizate informatii suplimentare de catre autoritatile romane la solicitarea Procuraturii. Printre altele, aceste informatii arata ca au fost folosite diverse cai de atac.

2. Actiuni introduse de procuror

2.1

Procurorul cere executarea mandatului european de arestare din 18 decembrie 2020.

2.2

Persoana in cauza solicita ca executarea mandatului european de arestare din 11 februarie 2020 sa fie respinsa in temeiul Sectiunii 4.5 din Legea din 19 decembrie 2003 privind Mandatul european de arestare (denumit in continuare MEA).

3. Analiza

3.1

Mandatul european de arestare se bazeaza pe principiul increderii reciproce intre statele membre si pe principiul recunoasterii reciproce, in care statele membre presupun, in principiu, ca toate celelalte state membre respecta dreptul Uniunii Europene si in special drepturile fundamentale recunoscute de dreptul UE. Acest grad ridicat de incredere intre statele membre implica o prezumtie refutabila de respectare de catre statul membru emitent a drepturilor fundamentale mentionate in sectiunea 4.5 din Legea din 19 decembrie 2003 privind mandatul european de arestare (denumit in continuare MEA).

Motivele refuzului de a executa un mandat european de arestare trebuie, prin urmare, sa fie serioase sau, mai precis, sa se bazeze pe informatii obiective, fiabile, exacte si actualizate corespunzator, care indica un risc grav, real, concret si individual de incalcare a drepturilor fundamentale ale persoanei in cauza in sesi.

Sectiunea 4, paragraful 5, din Legea MEA din 19 decembrie 2003 prevede ca executarea unui mandat european de arestare trebuie refuzata in anumite cazuri, printre care:

'5. daca exista motive serioase de a crede ca executarea mandatului european de arestare ar aduce atingere drepturilor fundamentale ale persoanei in cauza, astfel cum este confirmat de sectiunea 6 din Tratatul privind Uniunea Europeana'.

Dispozitia sectiunii 4, paragraful 5 contine un temei de refuz cu privire la existenta unor motive serioase, bazate pe elemente concrete, ca statul care emite mandatul european de arestare ar pune in pericol drepturile fundamentale ale persoanei in cauza.

Refuzul de predare trebuie sa fie justificat prin informatii detaliate care indica un pericol clar pentru drepturile persoanei in cauza si care pot rasturna prezumtia de respectare a acelor drepturi de care se bucura statul membru emitent. Acest lucru ar trebui sa se bazeze mai mult decat pe simple presupuneri sau speculatii.

Prin urmare, trebuie sa se examineze daca executarea mandatului european de arestare presupune un risc real de incalcare a drepturilor fundamentale garantate fundamental pentru persoana in cauza.

3.2

Persoana in cauza declara ca exista un risc evident pentru drepturile sale in temeiul Sectiunii 3 din Conventia Europeana a Drepturilor Omului (n.r. privind interzicerea torturii) (Conditii de detentie in Romania si garantii insuficiente pentru a raspunde preocuparilor).

Informatii suplimentare au fost solicitate de catre parchet din partea autoritatilor romane, care la 2 aprilie 2021 au furnizat informatii suplimentare cu privire la conditiile de detentie.

Persoana vizata are dreptate referindu-se la jurisprudenta (cum ar fi hotararea Curtii Europene a Drepturilor Omului din 25 aprilie 2017 – Rezmişes si altii vs Romania) si la diferite rapoarte (cum ar fi raportul APADOR-CH din 26 iunie 2019) cu privire la conditiile din penitenciarele romanesti si in care, printre altele, s-a stabilit ca exista o lipsa de ingrijiri medicale si de personal medical si ca conditiile de trai erau inacceptabile.

Nu numai ca ar trebui sa se examineze daca exista deficiente structurale sau fundamentale in conditiile de detentie, dar trebuie sa se examineze, de asemenea, in mod concret, daca persoana in cauza prezinta un risc deosebit de tratament inuman si degradant in institutia in care ar fi plasata in cazul in care pedepsa ar fi executata.

Autoritatile romane au furnizat informatii suplimentare in acest sens in data de 2 aprilie 2021. Persoana in cauza poate fi urmarita acolo unde precizeaza ca nu sunt sigure conditiile de detentie discutate in mesajul din 2 aprilie 2021. De exemplu, se precizeaza (n.r. de catre autoritatile romane) ca dupa predare, persoana in cauza, in cursul „normal” al evenimentelor, ar urma sa fie transferata la Spitalul Rahova din Bucuresti pentru o perioada de carantina si observatie in contextul pandemiei de coronavirus. Ulterior, Administratia Nationala a Institutiiilor Penitenciare ar urma sa desemneze inchisoarea in care isi va executa pedeapsa privativa de libertate. Exista mai multe folosiri ale sintagmelor „in mod normal” si „cel mai probabil”. Informatiile furnizate (n.r. de catre autoritatile romane) sunt vagi si foarte generale si nu abordeaza diverse preocupari, precum problema supraaglomerarii penitenciarelor din Romania, asa cum s-a remarcat in mai multe randuri.

Mai mult, informatiile sunt insuficient individualizate in raport cu persoana in cauza. De exemplu, intr-adevar, nu este clar in ce tip de celula ar ramane: este o camera de detentie unica sau o camera de detentie comuna in care fiecare detinut ar avea cel putin 3 metri patrati de spatiu individual?

Sunt disponibile informatii insuficiente cu privire la conditiile de detentie, in timp ce mai multe probleme cu privire la conditiile de detentie din Romania au fost identificate in trecut. Prin urmare, exista un risc concret si specific de tratament cu incalcare Sectiunii 3 din Conventia EDO pentru persoana in cauza.

3.3

In plus, persoana in cauza precizeaza ca exista si un risc real de incalcare a Sectiunii 6 din CEDO – dreptul la un proces echitabil in Romania.

Punctul de plecare este intotdeauna acela ca regulile mandatului european de arestare se bazeaza pe principiul increderii reciproce intre statele membre si ca motivele refuzului executarii trebuie sa fie serioase, adica sa se bazeze pe informatii obiective, de incredere, exacte si actualizate in mod corespunzator, care indica o situatie serioasa, un risc real, concret si individual de incalcare a drepturilor fundamentale ale persoanei in cauza insesi.

Mandatul european de arestare din 18 decembrie 2020 are la baza hotararea Curtii de Apel Brasov din 27 iunie 2019, ramasa definitiva prin decizia penala nr. 382/A din 17 decembrie 2020 a Inaltei Curti de Casatie si Justitie.

Din documentele persoanei in cauza rezulta ca mai sunt in curs de judecata diverse cai de atac si ca in

prezent nu exista claritate in acest sens si nu sunt date raspunsuri clare de catre autoritatile romane. De asemenea, nu exista un raspuns definitiv in ceea ce priveste problema daca condamnarea care sta la baza mandatului european de arestare este sau nu definitiva. Din informatiile suplimentare de la Curtea de Apel din 2 septembrie 2021, rezulta ca impotriva Hotararii nr. 382/A din 17 decembrie 2020 a Inaltei Curti de Casatie si Justitie a fost declarat recurs in casatie si ca prima sedinta a fost stabilita pentru data de 9 septembrie 2021. Aceste proceduri sunt inca pe rol.

Aceasta constatare in sine este suficienta pentru a concluziona ca exista un risc grav, real, concret si individual de incalcare a drepturilor fundamentale ale persoanei insesi in cauza.

Camera Corectionala, in aplicarea Sectiunii 16 din Legea din 19 decembrie 2003 privind mandatul european de arestare, stabileste ca trebuie aplicat motivul de refuz descris la Sectiunea 4.5 din aceeasi lege.

Actiunea in executare este, asadar, neintemeiata. (...)

4 DECIZIE

Actiunea in executare este admisibila, dar neintemeiata. Camera refuza sa execute mandatul european de arestare din 18 decembrie 2020. Aceasta decizie a fost pronuntata in Camera Corectionala, Camera 23 a Tribunalului de Prima Instanta Leuven la 26 octombrie 2021 de catre A. Vanroy, judecator, asistat de J. Gillot, grefierul tribunalului”.

** Cititi aici intreaga hotarare a instantei din Leuven (Belgia), in limbile olandeza si engleza*